

Motion till riksdagen 2022/23:644

av **Elisabeth Thand Ringqvist och Anders W Jonsson (båda C)**

Företagskredit

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utjämna risktagandet i företagande så att kreditvärdigheten inte längre beror på var i landet företaget är beläget och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Vårt lands välstånd är beroende av att människor är företagsamma och arbetar. Företagsamma människor som skaffar sig själva och andra arbete i växande företag behövs över hela landet. För att kunna expandera företag behövs ett fungerande kreditväsende. Som det är i dag agerar kreditinstituten olika gentemot sina kunder beroende på var i landet den verksamhet som är i behov av kredit är belägen. Om man bedriver sin verksamhet i en stad eller tätortsnära kan man ofta belåna med 90–100 % av fastighetens värde/kostnad som säkerhet. Är man däremot belägen på landsbygden, ej i en större stad eller tätortsnära, får man normalt begränsa sin belåning till runt 25 % av fastighetsvärdet. Denna värdering är i sig själv riktig och utgår från värdet av en tom lokal utan verksamhet med respektive belägenhet. Bekymret för den som vill expandera sin verksamhet som är belägen på ett sådant ställe att fastigheten har ett lågt belåningsvärde blir då att man i jämförelse med om man hade haft en mera tätortsnära lokaliserings i högre grad måste pantsätta annan egendom för att komma i åtnjutande av en kredit med i övrigt rimliga villkor. Detta i sin tur leder till att ett företag med kreditbehov förlagt till landsbygd i högre grad än andra får riskera t.ex. sina familjers egendom och annan kreditvärdig egendom.

Behovet av initiativrika människor som omsätter idéer i företagsamhet är lika stort över hela landet. Det finns därför skäl att verka för att risktagandet i företagandet minskar i syfte att fler företagsidéer ska förverkligas. En väg att gå i syfte att utjämna risktagandet i företagandet, oberoende av var ett företag är beläget och den därav skiftande kreditvärderingen, vore att utreda möjligheten att låta de ur

kreditvärderingssynpunkt sämre lokaliserade företagen använda en upparbetad och obeskattad vinst i företaget som del i sin investering. Incitamenten är fortfarande de rätta – vinst är en förutsättning för uthålligt företagande och investering – men man skulle därmed utjämna den belägenhetsnackdel som ett landsbygdsföretag har i kredit-hänseende. Givet att man på detta sätt utjämnar belägenhetsnackdelar ska självklart kreditbedömningen i övrigt grundas på företagets överlevnadsförmåga. Men med dagens tillämpning missgynnas ett i övrigt friskt och utvecklingsbart företag beroende på skiftande fastighetsvärden, en parameter som ligger utanför företagarens påverkan med mindre än att hela verksamheten flyttar.

Det finns därför skäl att se över lagstiftning och regelverk enligt ovanstående i syfte att utjämna risktagandet i företagande oberoende av var i landet ett företag är beläget och den därav skiftande kreditvärderingen.

Elisabeth Thand Ringqvist (C)

Anders W Jonsson (C)